

Argo

De Letizia Russo
Direcció Serena Sinigaglia
Amb Ariella Reggio, Maria Ariis i
Lucia Limonta

Durada: 1 h 15 min.

Una producció de **Teatro Stabile del
Friuli Venezia Giulia i Teatro Stabile di
Bolzano.**

Amb el suport especial de **l'Istituto
Italiano di Cultura di Barcelona.**

Sinopsi

Argo és un espectacle inspirat en el llibre poètic i delicat *Història d'Argo* de Mariagrazia Ciani, que narra la fugida de l'Ístria després de la Segona Guerra Mundial a través d'un relat íntim i metafòric, on la separació de la nena protagonista del seu gos York — símbol d'esperança, fidelitat i llar, com Argo, el gos d'Ulisses — ens parla de l'esquinçament profund i silenciats de la història.

La directora Serena Sinigaglia, en col·laboració amb la dramaturgia original de Letizia Russo, trasllada aquesta memòria familiar i històrica al present mitjançant un diàleg entre tres generacions de dones: la Vera, que pateix Alzheimer i que va fugir de Pula quan era nena; la seva filla Beatrice; i la seva néta Clara. Aquestes tres veus, interpretades per Ariella Reggio, Maria Ariis i Lucia Limonta, ens confronten amb el pes de la memòria, amb el silenci que envolta l'exili i amb la necessitat de recordar per reconciliar-se amb el passat.

Sense caure en la documentació assagística ni en la polèmica, Argo esdevé un cant a la memòria activa i emocional, un recordatori que el teatre pot donar veu als silencis i desvetllar històries amagades. És la història d'un llaç que transcendeix generacions i que ens convida a recuperar la nostra identitat i les nostres arrels, igual que el fidel Argo recorda Ulisses.

L'obra en paraules de la directora

La Maria Ariis em truca: “Tens temps per un cafè? Voldria parlar-te d’una cosa.” Malgrat les vides complicades, aconseguim veure’ns aviat. Viure a prop ajuda. Em parla d’una trobada que ha tingut i d’un llibre que li ha encantat. El llibre es titula Història d’Argo, i la trobada és amb l’autora que el signa: Maria Grazia Ciani.

“No he llegit el llibre encara, però la Ciani és la meva ídol. Les seves traduccions en prosa de la Ilíada i l’Odissea em van salvar la vida al batxillerat!” Ens acomiadem, i me’n vaig de seguida a comprar Història d’Argo.

El pròleg és d’un altre intel·lectual que segueixo i sovint he consultat per trobar llum en moments foscos: Claudio Magris. “...aconsegueix fer parlar amb intensitat el silenci, la pausa, la supressió, els buits, les pèrdues de la vida...”

Al llibre, la Ciani relata la seva fugida de l’Ístria després de la Segona Guerra Mundial. És un tema històric molt delicat, un d’aquells que només de tocar-los ja poden aixecar polseguera entre els qui l’han viscut i no deixar indiferents la resta. I ella, la Ciani, aquella història l’ha viscuda de ben petita: com a italiana, es va veure obligada a abandonar Pula per arribar a territori italià.

L’esquinçament, l’abandonament forçat, es descriuen aquí a través de la separació de la nena del seu gos York. York, com Argo, el cèlebre gos d’Ulisses, és símbol de dedicació, de “llar”, d’espera i d’amistat fidel. La Ciani no adopta un to històric ni novel·lesc; el seu és un viatge per paisatges interiors, ple d’al·lusions i metàfores, sense caure mai en la polèmica estèril ni en l’assaig documental. Història d’Argo té l’alè de la poesia.

Vaig entendre que no podia portar a escena un llibre tan íntim, i molt menys limitar-me a adaptar-lo. Necessitava una autora que, inspirant-se en el to lleu i eteri del llibre de la Ciani, escrivís un text original, que reflectís la mirada d’algú que, com jo, ha conegut aquella història des de molt lluny, massa lluny, i que sent una certa incomoditat i pressió natural per intervenir-hi directament.

Així, vaig trucar a la Letizia Russo, una escriptora que admiro profundament i amb qui col·laboro des de fa anys. Volia que el text se situés en l’actualitat i mostrés un diàleg entre tres generacions de dones: una jove (filla, que no en sap res), una dona de mitjana edat (mare, que intenta entendre alguna cosa per comprendre la seva pròpia mare) i una dona gran (àvia, que va viure l’èxode). La Letizia va acceptar l’encàrrec i el repte, i es va submergir en l’escriptura. Així va néixer Argo.

Argo, de Letizia Russo, lliurement inspirat en Història d’Argo de Maria Grazia Ciani, ens parla de la Vera, de 85 anys; la Beatrice, la seva filla, de 55; i la Clara, filla de la Beatrice i neta de la Vera, de 30 anys. La Vera pateix Alzheimer, i la seva filla Beatrice decideix fer un viatge per portar-la una última vegada a Pula. La Vera va fugir de Pula quan només era una nena, i mai més no ha parlat d’aquell “trencament”. Ara, entre els plecs de la seva consciència entelada, la visita un únic record feble: el d’un gos que es deia Argo. Les tres dones es troben així, quilòmetre rere quilòmetre, enfrontant-se a elles mateixes i al pes de les seves relacions, als silencis i als no-dits, a la memòria que s’esvaeix de l’àvia, al desig de llibertat de la neta, i a les dificultats de la mare per conèixer la seva pròpia mare, tancada en els seus records i ara malalta sense remei.

És un text que, d’una manera lleu i delicada, intenta abordar un tema fonamental — i gairebé tabú —: el pes de la memòria.

Certes vivències, certs nusos i certs records poden convertir-se en una càrrega insuportable si no estem disposats a deixar-los anar. I només deixant-los anar podem anar més enllà: més enllà dels rancors, més enllà del mal — de tot el mal —, cap a un futur nou.

Serena Sinigaglia

Fitxa artística

Autoria: Letizia Russo
Direcció: Serena Sinigaglia
Repertiment: Ariella Reggio, Maria Ariis, Lucia Limonta
Escenografia: Andrea Belli
Vestuari: Valeria Bettella
Il·luminació i so: Roberta Faiolo
Ajudantia de direcció: Michele Luculano

Equip del Teatre Akadèmia

Gerència: Meri Notario
Direcció artística – Projectes especials i Filantropia: Guido Torlonia
Direcció artística – Programació i Cap de premsa: Fernando Solla
Direcció artística – Internacional: Enrico Ianniello
Cap de màrqueting i comunicació: Ana Flores
Comunicació i públics: Vinyet Vila
Cap tècnic: Lluís Serra
Tècnic auxiliar: Víctor Castro
Cap de sala i taquilla: Xavi Gómez

Patrocini

Amb el suport de

Col·labora

Participa al projecte

